

De Vijfhoek

P3A9110
afgiftekantoor Brussel X
Oude Graanmarkt 5
1000 Brussel

BELGIË-BELGIQUE
P.B.
BRUSSEL X
BC 6386

VLAAMSE
In de weer
GEMEENS
voor
CHAPSCO
Brussel
MMISSIE

**Mensen in de marge:
Heer in het verkeer**

Maandblad > Jaargang 35 > nummer 4 > april 2011
(behalve in juli en augustus)

- > De Markten > Tentoonstelling Fred Bervoets > p2
- > Buren van De Markten > Yves van den Boogaart > p6
- > Bedrijvig Brussel > Sonorus Percussie > p8
- > Stadschap Vijfhoek > Zeepziederij > p9
- > Bataaf in Brussel > Integreren, is dat nou echt nodig? > p11

Bij de cover:

Mensen in de marge

Over mensen die net iets anders in het leven staan. Ze lopen de kantjes er af, of kijken aan de zijkant toe, soms door ongelukkige omstandigheden, soms door een bewuste keuze.

De fotografen van de Stadsbiografie brengen deze mensen een jaar lang in beeld.

Ze doen u nadenken over wat 'in de marge' betekent.

Heer in het verkeer

"Ivan woont in Mariakerke en komt al twintig jaar met de trein werken in Brussel. Hij is de politieagent die met veel enthousiasme en toewijding het verkeer op het kruispunt Wetstraat-Koningsstraat regelt. Midden in de chaos, maar er toch buiten. Een bekend gezicht in Brussel, maar een rasechte West-Vlaming."

©Stadsbiografie/Peter Forret

April in De Markten

>Tentoonstelling

Fred Bervoets de monumentale etsen

In deze tentoonstelling en het begeleidende boek staat Bervoets' werk van de laatste twintig jaar centraal. De periode rond 1990 vormt een belangrijk scharniermoment in Bervoets' ontwikkeling, en dit niet alleen op technisch vlak. Waar hij voordien vooral actief was en bekend stond als schilder met een aanzienlijke grafische output, wordt dat vanaf 1990 net omgekeerd. Vanaf de reeks monumentale etsen Welcome Home (1991) bedient Bervoets zich haast uitsluitend van de etstechniek, die hij, ingaand tegen alle tradities van dat medium, eigenhandig en op een schilderkunstige wijze geherdefinieerd heeft. Door rechtsreeks met het etszuur op de zinken platen te tekenen en te schilderen, bereikt Bervoets een ongezien effect. Deze alternatieve etstechniek, de monumentale schaal en het beschilderen van de unieke afdrucken staan haaks op zowat alle conventies van de grafiek. Bervoets' picturale etsen vormen dan ook een unicum, zowel in de historische als in de hedendaagse context.

Maar 1990 vormt ook op een ander niveau een breekpunt. Waar Bervoets' werk zich tot dan eerder dialectisch leek te ontwikkelen in de vorm van contrasterende 'reeksen' lijkt die sprongwijze evolutie vanaf 1990 te stagneren. De zelfportretten die vanaf het midden van de jaren '70 al een grote rol speelden in

©Dirk Vermeirre

zijn werk (zeker in de grafiek) treden nu op de voorgrond en blijven daar. Bervoets' picturale en grafische inzichten kristalliseren zich tot monumentale en kleinere etsen, die onderling in een bevruchtende relatie treden. In de werken van de laatste 20 jaar grijpt de kunstenaar bovendien veelvuldig terug naar vroegere vormen en motieven. Sommige werken hebben dan ook het effect van echte mini-retrospectieven. Het zijn kleine kunstkamers die een synthese bieden van Bervoets' beeldtaal.

De monumentale etsen van Bervoets vormen een reactie op de picturale bravoure van zijn schilderijen, maar zijn er tegelijkertijd het resultaat van. Die ambivalente relatie wordt door Bervoets zelf als volgt geduid: Toen ik bombardeerde wist ik niet wat ik ging schilderen; ik had enkel een bierkaartje in mijn hoofd. 's Morgens was het 'flop' of 'niet flop'. Door die vrijheid had ik ook de vrijheid om snelheid te krijgen in die trage grafische wereld. Nu werk ik erg gedisciplineerd, bijna zoals Dürer: arceren met salpeter. Het gevecht met de verf van de jonge schilder heeft plaats gemaakt voor het gevecht met de eigen virtuositeit. Bervoets heeft voor zichzelf een obstakel opgericht dat hem in staat stelt verder en dieper te gaan dan hij ooit met schilderen zou kunnen: Je moet kunnen ingaan tegen de kennis die je hebt. Ik wilde mager zijn, ziekelijk onesthetisch. De grote schaal is voor de eenzaamheid en vervreemding. Hoe simpeler, hoe groter. Als je het beeld uit het formaat ruikt, wordt het eenzamer. Bervoets beseft maar al te goed dat zijn unieke grafische oeuvre hem een al even unieke positie in de kunstwereld bezorgd heeft: Vroeger moesten we meespelen in de voetbal. Dat heb ik nu niet meer. Soms voel ik me Anton Pieck! De waanzin van de discipline.

Johan Pas

De tentoonstelling loopt van 15 april tot en met 5 juni en is dagelijks (behalve op maandag) gratis toegankelijk van 12 tot 18u.

Info: 02 512 34 25
www.demarkten.be
demarkten@demarkten.be

> Theater & Dans

Bruthé speelt 'Verdwalen in Brussel'

Een gebouw, De bewoners Plus een indringer. Verdwaald, In een stad als Brussel. Opgezadeld met enkele dromen. Teveel angsten en een charmante mol...

Er zijn 7 appartementen. Bewoond. Door wie? Te bekijken.

Ze passen er niet in. Willen ze weg?

Dat doet er niet toe. Niet echt.

Het wordt wat anders.

Een stad die Brussel kon zijn,

Bewoners die Vlamingen kunnen zijn,

En vreemdelingen die zouden infiltreren.

Paulette heeft heimwee naar vroeger. Ze moeit zich graag met alles en iedereen

Lilly wil eerst studeren, maar een beetje ontspanning mag.

Roel leeft in zijn hoofd. Zou hij wat op zijn kerfstok hebben?

Lutgard zorgt voor haar zieke moeder. Zij heeft haar nodig.

Miro is net toegekomen. En zoekt zijn weg.

Sofie kent haar eigen talent. De rest moet het nog leren kennen.

Maxim staat altijd klaar om te helpen. Immer charmant, zonder meer?

Jean-Jacques komt een kijkje nemen. Hij heeft een project.

De Markten

Vrijdag 1 april, zaterdag 2 april om 20u

en zondag 3 april om 15u

Reservatie: www.wijnngaardtheater.be

Body Talker

Solo

Leidt het overwinnen van obstakels naar vrijheid?

Wat als beperkingen mogelijkheden zijn?

Wat als een blokkade je laat dansen?

In "Solo" wordt het lichaam van de danser gevormd door een viool. Het is een hedendaagse dans over verlangen en gevan-

genschap in haar eigen lichaam. Een dans, soms poëtisch, soms oeroud, een dialoog met de viool.

We willen het publiek uitnodigen om de danser te volgen door fases van animalisme, verlangen, vechten en afstoten, jeugd en volwassenheid. Wat is geschreven in het lichaam?

Vrijdag 15 april om 19 u

Zaterdag 16 april om 19 u

Toegang 7/5 euro

Het Worm speelt

'Bobby Fischer is alive and lives in Pasadena'

© Saskia Vanderstichele

Moeder, vader, zoon, dochter: een normaal gezin. Maar het parcours is niet zonder hindernissen. Er zijn kleine en grote problemen, zoals in alle families. Goede bedoelingen zijn er wel maar echte empathie ontbreekt. Elk zit op zijn eiland met zijn wonden, frustraties en verwijten. En toch... ze proberen het nog eens. Ze gaan nog eens gezellig samen naar het theater!

Maandag 18 april om 20u30 - Dinsdag 19 april om 12u30

Toegang: 10/8 euro

D° effeKt speelt

'Het sterven van vandaag'

"Iemands verlies, wat is dat?

Één dode jongen, wat is dat?

Vanuit het algemeen, sociaal en cultureel standpunt gesproken."

D°eFFeKt bewerkte "Het sterven van vandaag" van Howard Barker tot een monoloog en ging door middel van improvisatie op zoek naar hoe dit stuk, dat handelt over oorlog en verlies, vandaag de dag nog actueel kan zijn.

Door de ogen van verschillende mensen komt een grappig en soms pijnlijk verhaal tot stand

De Markten, Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel

Op 21, 22, 23, 29, 30 april 2011 om 20 u.

Toegang: 10/8 euro

> Traptentoonstelling

Brusselse zegswijzen met koeien

Foto's en teksten van Bert Mathys

Omdat Bert Mathys als Brusselaar vanzelfsprekend ook van het Brussels houdt, besloot hij enkele jaren geleden er iets blijvend voor te doen. Het werd zowaar ludiek: Brusselse zegswijzen bij toepasselijke foto's van koeien.

Bekijk de foto's goed en probeer de tekst hardop te lezen. Je krijgt er echt een Brusselse reflex van!

*Emme 'k eet oen van aa ?
Wat wil je van mij ?*

Vernissage op maandag 11

april, 19u. Tentoonstelling van 12 april tot en met 8 mei, van maandag tot zondag, in traphal 2, tijdens de openingsuren voor activiteiten.

> Circusdag Zonder Handen

BRONKS wordt bezet door circusvolk van allerlei pluimage

VOORSTELLINGEN

In de grote zaal tonen leerlingen van Circusatelier Zonder Handen samen met professionele circusartiesten het beste van hun kunnen. Diabolo's en balletjes vliegen door de lucht, halsbrekende toeren in de trapeze of op de evenwichtsbal zorgen voor spektakel!

Om 11u, 13u30, 15u30 en 17u30 schuift het publiek in de tribune voor deze verbazingwekkende, elke keer unieke, circusvoorstellingen.

In de circuswandelgangen van BRONKS kom je oren en ogen te kort, in elk hoekje valt er wel iets te zien, te horen, of te beleven. Je kan de Zonder Handen Circusparade voor de eerste keer aan het werk zien!

WORKSHOPS

Kijken mag, aankomen ook: al wie de circuskriebel te pakken heeft kan de verschillende circustechnieken zelf uitproberen tijdens uitdagende circusworkshops.

Multidisciplinaire circustechnieken doorlopend van 11u tot 19u voor elk niveau

Trapeze voor beginners 11u-12u vanaf 6 jaar

Trapeze voor gevorderden 12u30-13u30 vanaf 7 jaar

Diabolo voor gevorderden 14u-15u vanaf 7 jaar

Jongleren voor gevorderden 15u30-16u30 vanaf 7 jaar

Trapeze voor beginners 17u-18u vanaf 6 jaar

Zondag 3 april. Van 11u tot 19u (deuren 10u30)

BRONKS, Varkensmarkt 15-17, 1000 Brussel

Reserveren voor de voorstellingen in de grote zaal of voor de workshops trapeze en diabolo, op 3 april zelf, aan de infobalie. Toegang gratis.

www.zonderhanden.com - zonderhanden@demarkten.be

In samenwerking met BRONKS

> Speelweken voor kleuters in de zomer

Er is nog plaats voor kleuters (°2006-°2005) voor Rekje Streckje van 8 tot 12 augustus, een weekje waarin naar hartelust gesport wordt en voor de Themaweek van 16 tot 19 augustus, een week waarin er naar hartelust gefantaseerd en gespeeld wordt.

Inschrijven kan in het onthaal van De Markten

> Inschrijvingen najaar 2011!

Jawel, we informeren je nu al dat de eerste inschrijvingsdag voor de cursussen en kinderateliers van het najaar plaatsvinden op zaterdag 2 juli!

Kennismaken met het aanbod voor kinderen kan op zaterdag 28 mei, kennismaken met het cursusaanbod kan tijdens de Laplan Feest!-dag op zaterdag 25 juni!

> Te Gast

Lezing Vlaamse Club

De Vlaamse Club voor Kunst, Wetenschap en Letteren organiseert een gespreksavond met Jef Lambrecht. In deze voordracht bespreekt hij zijn boek "De Heilige Wereldoorlog", waarin hij de strijdgebieden doorkruist, sommige hoofdrolspelers ontmoet en de politieke en menselijke ravage ontrafelt. Het boek is het sluitstuk van een journalistieke trilogie en het eindpunt van bijna 20 jaar oorlogsverslaggeving.

Maandag 4 april 19u45, Spiegelzaal

Ism met het Masereelfonds, Vermeylenfonds en Willemsfonds.

Info: www.vlaamseclubbrussel.be

Leeskring Ahasverus

In het voorjaar stort de leeskring zich op de werken van spraakmakende Nederlandse essayisten, die danig verontrust zijn over de jongste ontwikkelingen in de Nederlandse samenleving. Deze maand is dat "De eeuwige terugkeer van het fascisme" van Rob Riemen.

Uit de analyse van de cultuurgeschiedenis van het fascisme besluit Rob Riemen dat Geert Wilders en zijn beweging een logisch gevolg zijn van een nihilistische massamaatschappij waar wij allen verantwoordelijk voor zijn.

Dinsdag 5 april om 20u

Info: August Vermeylenkring Brussel

Kris De Vroede, 0475 763 715

Brussels Bachkoor brengt Jezus, Johannes, Judas en Johann Sebastian

Een musicologisch passieverhaal door Vincent Lesage met lezing en livemuziek door het koor.

Vrijdag 8 april 20u

Tickets: 8/6 euro

Reserveren: De Platoon 02 412 00 50,

De Markten: 02 512 34 25

Gespreksavond over Frans-Vlaanderen

Jacques Vermaut, Michel Lieven, Régis De Mol, Eric Vanneufville (historicus), Karel Appelmans, allemaal leden van de Michiel De Swaenkring, zullen het hebben over Frans-Vlaanderen: de strijd voor het behoud van taal, gewoonten, cultuur en over de toekomstplannen.

Zaterdag 16 april om 19u. Inkom gratis.

Organisatie: N-VA Brussel.

Info: maurits.camps@n-va.be www.n-va.be/brussel

Stadsbiografie > Op de uitkijk

© Stadsbiografie /Charles Six

Buren van De Markten > Yves van den Boogaart

De Vijfhoek: Dag buurman. In jouw geval kunnen we dat wel erg letterlijk nemen: je woont pal naast De Markten.

Yves van den Boogaart: Ik woon een jaar of 10 in Brussel, eerst in Schaarbeek daarna hier om de hoek. Ik ben naar Brussel gekomen omdat ik verliefd was geworden op iemand die in schaarbeek woonde. Ik was er op dat moment ook aan toe om in een nieuwe omgeving te wonen. Tot nu toe heb ik nog geen moment spijt gehad van mijn verhuis naar hier.

D.V.: Ik weet dat je met theater bezig bent. Is dat altijd zo geweest?

YvdB: Ik heb er al een paar levens op zitten. Ik wilde al lang iets met theater doen, maar was daar op het moment dat ik een studierichting moest kiezen niet klaar voor. Een beetje te jong van geest. Ik ben een echte laatbloeiër. Ik ben dan maar godsdienstwetenschappen gaan studeren. Ik wou misschien wel theoloog worden. Dat viel erg goed mee, maar omwille van een identiteitscrisis op dat moment ben ik er moeten mee stoppen. Dan koos ik voor een lerarenopleiding Frans, aardrijkskunde, economie, een opleiding waar ik echter nooit iets mee heb gedaan.

Na die studies heb ik even in een kledingzaak gewerkt en ben ik in een Antwerps scheepvaartbedrijf terecht gekomen. Daar deed ik de planning met kapiteins, ik deed sales,...

Vrij plots ging ik er weg en begon ik les te geven bij zwaar mentaal gehandicapten. Vreemd genoeg klikte dat meteen, ook al had ik geen voorervaring. Dat was een heel intense ervaring. Na acht jaar voelde ik echter dat ik het niet meer kon opbrengen. En ik kwam terug bij mijn oude passie, toneel. Op mijn dertigste ben ik in Maastricht de regieopleiding gaan volgen. Tegelijk was ik ook al beginnen regisseren voor een jeugdtheater. Dat gaf me weer energie, passie, ontroering,.... Ik vond de opleiding erg interessant, maar tegelijk voelde ik dat ik ze van me moest afschudden.

D.V.: Hoezo?

YvdB: Ik probeerde te veel te voldoen aan verwachtingen. Onbewust willen meegaan in de heersende trend wat die ook moge zijn. Ik denk dat de dingen die ik maakte in de periode voor Maastricht misschien wel mooier, zuiverder waren. En daar wil ik naar terug: naar het hart en vergeten wat de conventies zijn. Ik kan erg sentimenteel zijn en wil dat graag ook aan bod laten komen in de voorstellingen die ik maak. Ik wil mensen eerder

ontroeren dan aan het denken zetten.

D.V.: Muziek speelt een belangrijke rol in je werk, las ik?

YvdB: Muziek roept beelden in me op. Via muziek denk ik op een heel andere manier over een stuk. Dat gaat heel spontaan. Het lijkt alsof mijn voelsprietten geactiveerd worden. Dan flitst het ene na het andere beeld binnen. De voorstellingen waar ik tot nu toe het meest achtersta boden altijd een combinatie van tekst, muziek en beweging. Mijn dieperliggende verlangen was danser te zijn en dat vertaalt zich in de stukken die ik maak.

D.V.: Je werkt vaak met amateurs.

YvdB: Dat heb ik inderdaad veel gedaan en ik heb er heel mooie dingen mee gemaakt. Maar ik heb het gevoel dat ik een limiet heb bereikt, het gevoel dat ik weer met geschoolde mensen moet werken of zelfs, dat ik terug zelf zou moeten spelen. Alles zelf meemaken en voelen, op alle fronten: in mijn gedachten, mijn gevoelens, fysieke gewaarwording,.... Spelen is voor mij bijna zoals bidden of mediteren. Hoe klein of onnozel ook, als ik aan het spelen ben, vergeet ik even al de rest.

D.V.: Je bent naar de Dansaertstraat verhuisd. Niet slecht geboerd als theatermaker...

YvdB: We zijn hier komen wonen toen het nog allemaal niet zo duur was én we waren met twee om het te betalen natuurlijk.. Het zou ons nu niet meer lukken. Bovendien is het nogal een rare plek waar we wonen. Het had er erg lang leeg gestaan. Het appartement was stijlloos of beter smaakloos ingericht. Zwarte balken, Franse tegeltjes, bakstenen,.... noem maar op. Alles in het bruin en beige... Maar we hebben de centen niet om alles te vervangen.

Ooit zullen we het naar onze zin inrichten. Dat is het voordeel van een tijdje op een plek te wonen. Je voelt de ruimte aan en je weet hoe je ze wil.

D.V.: Het valt me op dat je erg weinig actief bent in Brussel.

YvdB: Dat klopt, maar hoe komt dat? Onmiddellijk na Maastricht kon ik in Antwerpen les gaan geven. Ik heb een tijdje gezocht in het Brusselse, maar om een of andere reden lukte dat niet. Misschien speelt mijn leeftijd me ook parten. Het gaat niet meer zo gemakkelijk om in sommige festivals mee te draaien: jonge makers, Jonge Honden,.... noem maar op. Ik ben geen

jonge hond meer. Bovendien heb ik veel schroom. Ik heb wellicht zelf ook heel weinig initiatief genomen in Brussel.

D.V.: Brussel lijkt eerder een toevallige uitvalsbasis dan wel een belangrijke plek om te wonen...

YvdB: Dat klopt, Brussel is mijn uitvalsbasis, maar ook wel de woonplek waar ik van hou. In ons woonblok kom ik onmiddellijk in contact met iemand uit Ierland, Parijs, Berlijn, een Nederlander, iemand van Kazachstan, een Antwerpse,.... Dat is gewoon fantastisch. Heel vaak eten we samen, toevallig, à l'improviste. Het leven in Brussel is niet naar binnen gekeerd. Ik hoorde iemand ooit deze vergelijking maken: in Brussel zitten mensen op de terrasjes in groepjes te babbelen. In Antwerpen zitten de mensen veel meer te kijken naar wie er voorbij komt. En ik denk dat dat klopt. In Antwerpen lopen de mensen meer te showen, denk ik.

D.V.: Ben je vooral lesgever of artiest?

YvdB: Het is sowieso een mengeling. Ik denk dat het mijn kracht is. Dat komt aan bod in het lesgeven, maar ook in het theatermaken, dat ik erg empathisch ben. Ik ga heel snel op een bepaalde golflengte meeveren met de mensen waarmee ik te maken krijg. Dat helpt om les te geven maar ook als ik met een groep een voorstelling maak.

Wanneer ik zelf speel is het dan weer belangrijk een connectie

te hebben met het personage en later met het publiek. Ik hou van het rechstreeks contact met het publiek. Ik zal niet zo gauw kiezen voor de complete illusie van theater. Ik doorbreek de zogenaamde vierde wand die zich tussen het publiek en de scène bevindt.

Als ik kijk naar mijn loopbaan stel ik vast, louter in aantal uren dat ik ermee bezig was, dat ik het meest lesgever ben. Misschien klopt dat ook met het feit dat ik wil “verkondigen”, mensen iets meegeven. Blijvend een zaadje planten. Als dat gebeurt, ben ik supergelukkig.

Ik ben bezig met mindfulness. Ik ben zelf een cursus aan het volgen om daarna een opleiding te volgen om later zelf mensen te kunnen begeleiden.

D.V.: Vertel er eens meer over?

YvdB: Eigenlijk is mindfulness erg down to earth. Het gaat over het toelaten van alles wat in je leeft: weerstand, verdriet, geluk,... De mens heeft de neiging om dat over te slaan en iets in de plaats te stellen, maar dat kan een gevecht worden. Want het gevoel blijft zitten, waardoor het gaat woekeren, zich gaat opstapelen totdat je ineens een uitbarsting krijgt, die contacten kapot maakt. Of je wordt depressief en je hebt geen energie meer.

Op dit moment leer ik mijn gevoelens gewoon te laten zijn. Je observeert en je vraagt je af van waar een bepaald gevoel komt. Vaak hoeft je dan niet expliciet te gaan zoeken naar een oplossing. Er ontstaat een soort vrijheid waarin de oplossing “zich als een parel op een dienblad aandient”. Ik zit nu te doen alsof ik al een expert ben, maar eerlijk, ik moet het zelf ook nog ontdekken. Het wordt genoemd: stoppen, kijken en landen... Ik zal wel zien waar ik land.

Ook voor theater is “zijn in het moment” erg belangrijk. Als iemand aan het spelen is en hij is daar, op dat moment, bewust en zintuiglijk, dan leeft het, dan is het geloofwaardig. Dan maak je het ook als publiek mee. Dat is zo mooi aan spelen.

In het dagelijks leven heb ik het soms: het hier en nu. Ik kan 's morgens één zijn met het zetten van koffie. In een flits. Dan heb ik een soort rust en kracht. Dat heeft niks met zweven te maken. Een ander voorbeeld, en politiek zeer oncorrect: ik hou ontzettend van autorijden. Geef mij maar een cabrio en vette muziek of klassieke muziek, waar de bassen de emoties in mijn lijf losmaken, en de motor en de weg en de wind... Dat is ook

zo'n moment, waarop ik alles kan vergeten.

D.V.: Speelt religie nog een rol in je leven?

YvdB: Ik zou eerder zeggen: het spirituele. Anders zou ik ook niet bezig zijn met mindfulness. Ik vind het heel mooie momenten als ik samen ben met mijn partner en ineens het gevoel heb dat we op dezelfde golflengte zitten. Dat is ook spiritueel. Mekaar vinden, samenzijn en samenvloeien.

Maar in een kerk binnengaan, neen dat doe ik liever niet meer.

D.V.: Mocht ik je laten kiezen: Vlaanderen of Nederland?

YvdB: Zeker niet Vlaanderen. Zou het kunnen dat Vlamingen iets meer naar binnen gekeerd zijn, de kat uit de boom kijken en de gordijntjes opzij trekken om te zien wie er nu weer in de straat komt wonen? Misschien moet ik het wat kleiner houden en kiezen voor Antwerpen. Ik heb helemaal geen behoefte om naar Antwerpen terug te keren, maar ik hou wel van de schwing, de breedsprakerigheid en de alwetendheid van een Antwerpenaar. Ik betrap er me op dat ik ineens wat Antwerps begin te praten. Wel, ik vind dat schoon. Ik hou ook wel van die humor, dat showelement. Mijn vader was een typische Antwerpenaar. Overal waar hij binnenkwam pakte hij de hele ruimte in. Dat heb ik ook wel wat. Ik kies dus Antwerpen!

Of toch Nederland? Ik ben jaren zot geweest van Nederland en heb er supermooie herinneringen aan. Ik weet niet hoe het nu is in Nederland. Want die fantastische tijd waar ik nu over spreek dateert van tien tot dertien jaar geleden. Je vond er een grote openheid. Ik heb zelfs ooit overwogen om in Amsterdam een appartement te kopen. Maar ik weet dat er ondertussen veel is veranderd. Ja, doe mij toch maar Nederland!

D.V.: Vertel eens wat je nu aan het maken bent!

YvdB: Daar kan ik nu nog geen antwoord op geven, want het proces is nu pas gestart. Ik kan wel iets vertellen over het verhaal. We zijn er met drie aan begonnen: Jean-Michel (uit Rouen), Theo (uit Friesland) en ikzelf. We zijn trouwens burens. We gingen op zoek naar een tekst waar we iets wilden mee doen. Het werd een tekst over een man van 35 die na 15 jaar terugkeert naar zijn familie om hen te vertellen dat hij nog een jaar te leven heeft. Hij heeft al die tijd nauwelijks contact gehad. Hij stelt echter vast dat het niet meer lukt om die moeilijke boodschap over te brengen. Na zoveel jaar zonder werkelijk contact

weet hij niet meer hoe hij met zijn familie moet omgaan. Tegelijk is er wel wederzijdse liefde voor elkaar.

We herkenden daar alle drie de thematiek uit ons eigen leven. Ik weet op dit moment nog niet concreet hoe we het op scène gaan zetten, omdat we volop in het proces zitten. Er is veel tekst, bijzonder veel taal. En in die soms kunstmatige, maar rijke taal schuilt de onmacht tot communiceren. De personages springen van de hak op de tak, er worden veel uitweidingen gemaakt, om na zoveel tussenzinnen toch bij de aanzet terug te komen. Het is eerder een uit de weg gaan van wat ze echt willen zeggen omdat ze niet over de ware gevoelens kunnen spreken. Hoe hou je dat op theater spannend? Op dit moment heb ik nog geen uitgesproken idee.

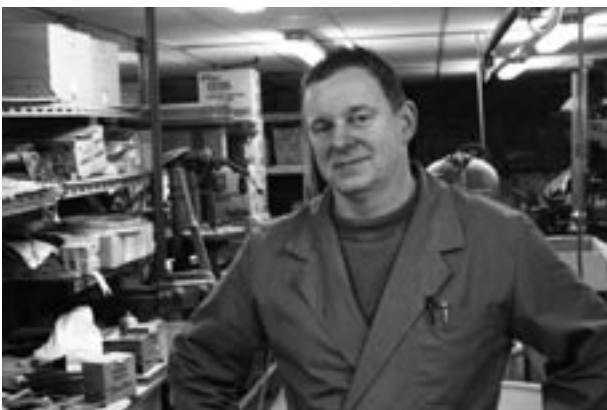
D.V.: Wij evenmin. Veel succes!

Bedrijvig Brussel > Sonorus Percussie

Eerlijk gezegd verwachtten we op basis van de website dat we bij Sonorus in een groothandel van percussieinstrumenten zouden terechtkomen. Ik was er al eens lang geweest, tussen “den donkeren en den klaren” om er rap, rap 10 majorettestokken te halen voor De Markten huiskorps Majorettekete. Maar verder dan de toonbank was ik toen niet geraakt en moest ik ook niet geraken. Een beeld van een voorkamer tot het plafond gevuld met trommels en ander percussiemateriaal stond nog op mijn netvlies gebrand.

Zaakvoerder in stofjas

Groot en oprecht is mijn verbazing als Felix Conters me meeneemt naar achter, naar het atelier, nadat hij had verteld hoe hij aan het maken van een trommel begint en ik uitgeroepen had: “Hoezo, je maakt die zelf?” Dit is nog eens een atelier. Om het simpel te houden: hier worden een plank, een stuk vel of plastic, verf en een stuk of wat bouten manueel geassembleerd tot een trommel. Gemiddelde productietijd: 4 uur. “Let maar niet op de rommel” zegt Felix. Beetje moeilijk vind ik dat. “Ik ruim hier al 20 jaar op, maar waarschijnlijk merk jij daar niks van.”

Een beetje geschiedenis: Sonorus bestaat al sinds het begin van de 20ste eeuw, en begon als bouwer van blaasinstrumenten. Gaandeweg kwamen er percussieinstrumenten bij wat na verloop van tijd het enige artikel werd. Felix begon er in '84 te werken, als kostwinner thuis, nadat zijn vader overleden was.

Van opleiding was hij architectuur-tekenaar.

“Geen muzikant?”

“Ik heb nog trompet gespeeld, maar zonder ambitie.”

In '94 nam hij de zaak over. Aanvankelijk werkte hij met een gast, maar door een geoptimaliseerde manier van produceren én om elke bestelling van A tot Z te kunnen opvolgen doet hij het werk nu alleen.

Een koperen trommeltje

Ook al lijkt het alsof de tijd hier bleef stilstaan sinds de oorlog, toch evolueert het aanbod van Sonorus mee met de tijd. De “look” en de “sound” van de instrumenten is veranderd. De productiegeheimen van het huis worden niet aan mijn neus gehangen. Felix stelt vast dat er terug vraag is naar retro-modellen. Trommels met een natuurvel dat niet met schroeven wordt opgespannen, maar met koorden. Vroeger waren dat ezelsvelen, nu is dat vooral kalfs- of geitenvel.

De bekendste klanten van Sonorus zijn wellicht de Gilles van Binche. Het kenmerkende, droge tromgeroffel van de Gilles wordt geproduceerd, jawel, door Sonorustrommels, met een ketel van messing, een soort koper.

Het is opvallend, en tegelijk redelijk onwaarschijnlijk, hoe een stuk van de wereld dit kleine, ambachtelijke atelier binnenkomt en een ander stuk van de wereld van hieruit wordt bediend. Onderdelen komen immers uit Taiwan, China, Pakistan en korter bij huis uit Duitsland. De afgewerkte producten vertrekken niet alleen richting Belgische klanten, maar ook richting Frankrijk, en zelfs naar Congo. In het atelier ligt een halfafgewerkte grote trom bestemd voor een fanfare van een Eglise Kimbanguiste.

Levend erfgoed

Een beetje machineliefhebber komt in het Sonorus-atelier meer dan aan zijn of haar trekken. Felix herinnert zich nog uit zijn beindagen in het atelier dat de machines op een lange rij stonden opgesteld en via één lange draaiende stang en riemen werden aangedreven. Om veiligheidsredenen mag zoiets niet meer.

En hier komen we op een moeilijk punt: de regelgeving. “Mocht ik alle regeltjes strikt toepassen dan kan ik er beter mee stoppen.”

Hoe lang gaat Felix er nog mee door?

“Nog tot mijn pensioen zeker? En dat is nog 20 jaar.”

En daarna? “Daar ben ik niet mee bezig...”

Wij zouden het alvast zonde vinden mochten dit atelier en de expertise van meer dan een eeuw verloren gaan. Felix verbaast zich daar enigszins over. Voor hem is het een job als een andere.

Speelt de ligging in een wijk die je bezwaarlijk druk bezocht kan noemen Sonorus parten? “Hoegenaamd niet. Integendeel. De klanten die me vinden, weten waarvoor ze naar hier komen. Ik heb geen boodschap aan klanten die een half uur willen rondkijken, allerlei vragen stellen en zonder iets te kopen vertrekken. Ik ben vooral een instrumentenbouwer die verkoopt en geen verkoper die instrumenten bouwt.”

In de kleine winkelruimte staan een paar oude trommen op herstelling te wachten. In wat wat moet doorgaan voor een etalage staan een paar darbuka's en djembé's. Zijn de burens klant? “Het gebeurt dat ze hier terecht komen. Maar ik verkoop vooral op bestelling en minder aan particulieren.”

Op de terugweg naar De Markten bedenk ik hoe heerlijk ik het vind dat er in Brussel in deze tijd nog bedrijfjes als Sonorus bestaan. Ze zijn actieve getuigen van een stuk geschiedenis en slagen er in om in een tijd van mediatisering, hypes en profileeringsdrang te overleven op basis van kwaliteit en vertrouwen. Tromgeroffel!

Sonorus Percussie

Bodegemstraat 87
1000 Brussel 02 511 11 63
www.sonorus.be

Open van maandag tot vrijdag van 10u tot 17u

Stadschap Vijfhoek > Zeepziederij

Verborgene Parels

In wat bekend staat als de ietwat “moeilijke” Anneessenswijk, meer bepaald het stukje Anderlechtse steenweg richting chaussee de Mons en Kuregem valt er wat te ontdekken.

In het kader van het Wijkcontract Arvelde-Onze-Lieve-Vrouw ten Rode en het stedelijke 1000-woningenplan bouwt het OCMW in een binnengebied waar tot voor enkele jaren de overblijfselen van de Zeepziederij - Savonnerie Heymans zich bevonden 42 woningen met op het gelijkvloers aan de straat een kinderopvang.

Langs de Anderlechtse steenweg ontdek je tussen de doordeweekse architectuur plots een vreemde eend, een glazen terrasgevel, niet zoals in kantoorwijken gebruikelijk glas en beton maar glas hout en zwart-industriële gevelplaten, vreemd maar intrigerend.

Op ontdekking

Je moet dan ook je nieuwsgierigheid volgen en door de brede toegangspoort verder naar binnen lopen. Zo kom je in een woonerf, een hedendaagse en ruime, open gedifferentieerde aangepaste versie van de 19de eeuwse Brusselse impasses. De bomen

zijn nog maar pas geplant en er moet nog wat aan de omgeving gewerkt worden, maar dit wordt een zeer speciaal woongebied.

De woningen zijn op het zuid-zuidoosten allemaal voorzien van met glazen schuifwanden afsluitbare terrassen. Deze “veranda’s” spelen een belangrijke rol in het energieconcept van de woningen, zij vormen een bufferserre die in koudere perioden mee zorgt voor de opwarming, in de zomer kunnen ze volledig open en heb je een mooi terras. Alle woningen zijn lage-energie woningen en enkele zijn zelfs passief.

Het binnengebied omvat ook een klein driedimensioneel park, gebouwd binnen het oude betonskelet van een vroegere loods. Via trappen heeft men toegang tot twee plateau’s wat verschillende perspectieven op het woonerf biedt. Kinderen kunnen hier hun hart ophalen. Spijtig dat men de dakspanten van de loods niet heeft bewaard. Dit zou het geheel beter gekaderd hebben en de historische referenties van de site beter hebben gerespecteerd. De oude fabriekschouw werd goed geïntegreerd en kreeg een nieuwe functie als ventilatieschouw voor de ondergrondse parking.

Gedurfde architectuur

Het geheel is van een gedurfde architectuur. Het OCMW koos voor radicaal hedendaags en doet daarmee wat alle overheidsinstanties vandaag zouden moeten doen: mee bouwen aan de stad van morgen en niet blijven hangen in een zielloos pseudo-nostalgisch conservatisme.

Het project kende enige haperingen en de bouwprijs is eerder aan de hoge kant, maar dat is waarschijnlijk de prijs voor zulke experimenten. Daartegenover staat een mooi en zeer aangenaam resultaat. Dankzij de subsidies binnen het wijkcontract en de erkenning als Voorbeeldgebouw door het BIM (Brussels Instituut

voor Milieubeheer) blijven de huurprijzen zeer redelijk, in elk geval lager dan de marktprijs voor vergelijkbare woningen. Het lage energie concept betekent ook een flinke besparing in verwarmingskosten en vormt zeker ook een van de aantrekkelijk aspecten.

Te huur

De woningen komen dezer dagen trouwens op de huurmarkt, geïnteresseerden kunnen nu al hun kandidatuur stellen.

Begin maart kwam ook de internationale erkenning voor het project. Het werd op de MIPIM (wereld immobielien beurs) te Cannes verkozen tot het beste project in de categorie “Residential Development”. Spijtig genoeg brengt dit geen cent op en geldt het prestige eerder voor de ontwerpers dan voor bouwheer en toekomstige bewoners.

Conclusie

Zeker eens gaan kijken en waarom er ineens ook niet gaan wonen?

Marcel Rijdam
(Foto's Marcel Rijdam)

Stadsberichten

Deze Japanse kerselaar werd geplant aan het Centraal Station. Hij staat symbool voor de hardheid van het leven op straat. In 2010 stierven 43 daklozen in de Brusselse straten. Ze werden herdacht in het stadhuis door het Collectief straatdoden “omdat we niet willen dat mensen alleen en anoniem sterven. Omdat het vandaag nog moet veranderen voor hen die op straat leven. Omdat we allen de kans willen geven om afscheid te nemen van onze vrienden, geliefden, vaders, moeders of kinderen...”.

Feest in de Begijnhofwijk!

Het wijkfeest van de Begijnhofwijk wordt dit jaar georganiseerd in het kader van de Opendeurdag van het Pacheco-instituut en de Europese dag van de Solidariteit. Het feest staat in het teken van de samenwerking tussen de generaties. Er staat heel wat leuks op het programma!

Kom zeker langs en geniet van de tambours van Burundi met grote en kleine tamboerijnen, zang van leerlingen van de buurtscholen en ouderen, een intergeneratiele tentoonstelling “Artistieke locomotief en restrospectief Forum Pact Ateliers 2001-2011”, een pony parcours, animaties voor jong en oud,

circusinitiatie, volksspelen en wereldkeuken. Goeie gelegenheid trouwens om het mooie Pacheco-instituut in de rustige Grootgodhuisstraat te bewonderen!

*Woensdag 27 april van 12 tot 19u aan het Pacheco-instituut. Vrije toegang.
Info bij Helga Van Hauthem, 02 226 43 28 of
hvanhauthem@ocmwbru.irisnet.be of
www.pactforum.irisnet.be*

Brussel moet properder. Dus: “Beweeg en veeg!”

Voor de derde keer op rij wordt een “Dag van de netheid” georganiseerd. Die dag, zaterdag 7 mei, moet Brussel blinken! Dat vindt alvast het stadsbestuur maar de Brusselaars zelf zijn zeker niet ongevoelig voor het probleem. Er gaat geen buurt-, bewoners- of informatievergadering voorbij zonder dat er wordt geklaagd over vuile straten, slecht opgevoede hondenbaasjes, papier, glas en blikjes die net naast de (vele) vuilbakken gemikt worden, stank en vuiligheid van nachtbrakers, op verkeerde momenten buitengezette vuilniszakken en nog veel meer. De stad doet zelf veel. Inderdaad: er wordt vaak geveegd en

gepoetst en ja, echt, de vuilbakken worden regelmatig geleegd. Maar vuil blijft het! Het zijn niet steeds de bewoners, vaak zijn het bezoekers van de stad, gebruikers, feestvierders die de boel smerig maken,... maar het resultaat blijft hetzelfde: vuil! Dus doet de stad nogmaals beroep op de burgerzin van de Brusselaars: op 7 mei moet alles netjes zijn. Er worden ambassadeurs gezocht onder de Brusselaars: zij moeten informatie verspreiden over de dag van de netheid door een affiche op te hangen of animatie te organiseren. Iedereen wordt opgeroepen om en op 7 mei samen met de burens de stoep te vegen of anderszins bij te dragen tot algemene properheid. Iedereen wordt aangezet om mee te doen: bewoners, MIVB en NMBS, handelaars en horeca. Een grote promotiecampagne zal de actie bekendmaken.

Info bij de stad op het nummer 02 279 48 58

Café De Markten

Gratis live concert “Cobson” jong rockgeweld uit Molenbeek

Zaterdag 30 april, 21u

© Baptiste Rouvreur

Bataaf in Brussel > Integreren, is dat nou echt nodig?

Ik zal het u maar bekennen, ik integreer me rot. Al vanaf de eerste dag in België doe ik mijn best, en ik weet nu wat de Cocof is en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, ik weet dat er geen enkele Fransman tot de Franse Gemeenschap behoort, ik heb koeienspenen gegeten en half en half gedronken en ik denk niet dat een verhinderd schepen een wethouder is die helaas niet kan komen. Ik heb ook al een zwarte werkster gehad en in de metro gereden zonder te betalen. Ik zei het al, ik integreer me rot.

Waarom wil ik integreren? Niet om Belg te worden, dat zou niet realistisch zijn, ik doe het omdat ik plezieriger leef in een land waarvan ik de mensen en hun gewoonten een beetje ken. Maar niemand dwingt mij. Ook als ik zo Hollands zou zijn als een Edammer kaas - dat zijn die ronde rooie bollen - zou niemand aanstoot aan mij nemen. Zolang ik me maar aan de wet hou, dus bijvoorbeeld niet naakt of in boerka op straat ga lopen is alles OK. Maar ik vind integreren leuk, ik lach me zo nu en dan rot, en verbaas me iedere dag wel een keer over dit land. Ook betrap ik er mezelf op dat ik nog zo Hollands gebleven ben. Dan ga ik met mijn rechtstreekse vragen en antwoorden de mist in, en zie ik degene met wie ik praat schrikken. In België kan men beter over de band spelen, het land heeft niet voor niets zulke goeie biljarters.

Van bijvoorbeeld Marokkanen en Congolezen wordt soms gezegd dat ze meer moeten integreren. Over Nederlanders en Fransen wordt in dit verband veel minder geklaagd. Waarom niet?

Allereerst natuurlijk omdat de doorsnee Nederlander of Fransman op het eerste gezicht niet van een Belg te onderscheiden is. Bovendien spreken zij Nederlands of Frans. Als je één van die talen spreekt is het al minder erg

© CNP

dat men niet zo erg aangepast is aan het leven hier. Men wantrouwt vooral iemand die alleen een onbekende taal spreekt. Zo denken de meeste Belgen er over, en dat vinden ook de meeste hier wonende Fransen. Als ik één van die laatste in een Nederlandstalige omgeving ontmoet en dus in het Nederlands aanspreek krijg ik meestal te horen: "Ik spreek geen Nederlands, ik ben Fransman". Nederlanders bedienen zich zelden van dit soort logica. Ik kom wel eens in de verleiding om tegen zo'n Fransman te zeggen "en ik spreek geen Frans omdat ik uit Nederland kom". Ik bedwing dan echter die neiging omdat ik uit ervaring weet dat niet iedere Fransman met veel esprit cartésien is gezegend.

Nu kunnen we ons natuurlijk wel vrolijk maken over Franstaligen, of ergeren, aan u de keuze, maar hebt u zich wel eens in hun positie verplaatst? Dan spreek je een taal waarvan je als kind al geleerd hebt dat het een mooie taal is, en dat ieder ander dat ook vindt, de taal van de elegante spirituele conversatie, van het Corps Diplomatique en van Het Hof. En dan zie je dat procentueel ieder jaar het aantal Franssprekenden in de wereld afneemt, dat de taal van de diplomaten tegenwoordig Engels is, en dat je geen eerste minister kunt worden als je alleen maar Frans spreekt. Niet leuk voor die arme mensen. Geen wonder dat sommigen zich in hun taalburcht verschansen in splendid isolation.

Maar wat nog meer dan taal de acceptatie van de vreemde deling vergemakkelijkt is geld. Van Amerikanen die hier wonen wordt niet bijna automatisch gedacht dat ze van een uitkering leven en een groot aantal kinderen hebben. Integendeel, van die Amerikanen denkt men dat ze geld hebben. Van mensen met genoeg geld eist niemand integratie zolang ze zich maar aan de wet houden. Er zijn zelfs Vlamingen die Walen best aardig vinden als ze maar geen beroep doen op financiële bijstand...

In mijn jeugd was het een populair liedje, Money is the root of all evil. Geld is de bron van alle kwaad.

Zou Patokh Chodiev het daar mee eens zijn? Patokh wie? Patokh Chodiev, de rijkste Belg. Rijker nog dan Albert Frère. De man heeft meer geld dan God kan tellen. Wedden dat hij goed geïntegreerd is?

Hans Vossen

Berichtjes van hier en ginder

Verenigingen en andere leuke activiteiten

De bezoekersgroep Begijnhof Sint-Katelijne nodigt je van harte uit op de jaarlijkse vormingsdag met als thema "Ouderen en verlies" met Prof. Dr. Manu Keirse. In deze uiteenzetting worden concrete tips gegeven hoe men met eigen verdriet om verlies kan omgaan en hoe men anderen nabij kan zijn.

*Donderdag 14 april van 14u tot 16u30 in het Seniorencentrum, Leopoldstraat 25, 1000 Brussel
Inkom 3 euro (drank inbegrepen)*

*Info & reservatie: Bezoekersgroep 0473 98 06 27 –
of Seniorencentrum 02 210 04 60*

'De eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten zullen de eersten zijn'. Het is op die wijze dat de studienamiddag voor leden en sympathisanten van de christelijke Arbeidersbeweging is opgevat: we kijken op een eigenzinnige manier naar de sociale problemen van deze stad, meer bepaald de armoedeproblematiek.

*Dinsdag 5 april (13u30-16u30) Inkom: gratis Cardijnzaal -
Pletinckxstraat 19 in Brussel.*

*Info en inschrijvingen bij Guido Vanfraechem, guido.vanfraechem@acw.be 02 557 87 71 of Pol Arnauts,
pol.arnauts@compagnet.be 02 557 87 72.*

Org. ACW Brussel en CCV Vicariaat Brussel.

Veerle van Bouchoute geeft op donderdag 14 april een lezing in het Goudblommeke in Papier over de bewogen levensloop van Gustav Mahler. Hij stierf 100 jaar geleden. Hij is vooral bekend als de componist van prachtige symfonieën en liederen. Maar de tien jaren als dirigent en artistiek directeur aan de hofopera in Wenen vormden het hoogtepunt van zijn carrière.

Info en inschrijven: Davidsfonds, brussel@davidsfonds.be, 02 512 89 43

In de reeks "Een inleiding in de christelijke beeldtaal" georganiseerd door Seniorenpastoraal Brussel is deze maand het thema "Maria Magdalena en de apostel Thomas: twee wijzen van geloven?"

*7 april, 14u tot 16u, Vlasfabriekstraat 14, 1060 Brussel.
Info: Seniorenpastoraal – Myriam Vanden Nest, 02 533 29 24 (maandag en donderdag, van 13u30 tot 16 uur)
seniorenpastoraal@dommel.be*

Op zondag 10 april organiseert het Willemsfonds Laken een Artiestenparcours doorheen het oude Laken. Tijdens deze tocht kan men ontdekken wat Alexander Poesjkin, Willem Elsschot, Jacques Brel,... te maken hebben met Laken.

De tocht, met gids, begint om 14 uur aan Nekkersdal en duurt 2 uur. Deelname is gratis.

*Reservatie noodzakelijk voor 6 april: 02 549 65 22
info@elsampe.be*

BABOES bestaat twee jaar en dat wordt gevierd op zaterdag 7 mei! Zoals elke zaterdag tussen 10u en 12u30 opent BABOES zijn deuren voor kinderen tussen 0 en 4 jaar, vergezeld door een vertrouwde volwassene. Vanaf 13u zijn ook familie, vrienden en alle anderen uit de buurt welkom! Er wordt een buffet samengesteld met de hapjes die jullie meebrengen. BABOES zorgt voor een drankje en een fanfare voor een muzikale noot. Om even tot rust te komen, kan er geluisterd en gekeken worden naar het Japanse verteltheater – Kamishibai.

*Meer info binnenkort op www.baboes.be
BABOES, Vlaamsesteenweg 161, 1000 Brussel*

Zinnema organiseert voor de tweede keer de Prijs Roger Van de Voorde. Dat is een prijs voor vernieuwing in de amateurkunsten in Brussel. Alle niet professionele kunstenaars kunnen deelnemen, ongeacht de kunstdiscipline waarin ze actief zijn.

Info en inschrijvingen: Zinnema, www.zinnema.be, 02 555 06 00

Vacatures

De Protestantse Kerk Brussel zoekt een (inwonende) koster (m/v). Info en solliciteren met uitgebreid cv ten laatste op 18 april bij de heer De Hertog, Nieuwe Graanmarkt 8, 1000 Brussel, 02 251 59 30, hdh@ecseed.com

De vzw Jeugd in Brussel verzorgt voor de Stad Brussel het Nederlandstalige vrijetijdsaanbod voor kinderen en jongeren. De vzw zoekt een deeltijdse medewerker (sociaal-culturele bachelor of gelijkwaardig door ervaring) voor uitbouw van speelpleinwerking en jeugdwerkprojecten..

*Info en solliciteren (voor 15 april) bij
vzwjeugdibrussel@brucity.be of 02 204 00 02*

colofon

Werkten aan dit nummer mee : Nora De Kempeneer, Pol Vervaeke, Etienne Philips, An Vandevelde, Hans Vossen, Kurt Deruyter, Marcel Rijdams, Bart Azare, Charles Six en Peter Forret.

Foto's: De Markten en ingezonden

Lay-out: Grafische Groep Tuerlinckx Molenstede

Oplage: 7.400

Advertentiewerving: De Markten,
02 512 34 25, demarkten@demarkten.be

Verantwoordelijke uitgever: Isolde Boutsen
De Vijfhoek is het maandblad van De Markten,
Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel
02 512 34 25, demarkten@demarkten.be
www.demarkten.be
Met de steun van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Steun De Vijfhoek : Hartelijk dank aan Hilda Meesters, Daniëlle De Smedt en Georges-Henry Michel.
Uw steun blijft welkom op rekeningnummer
433-1147061-61 van De Markten met vermelding
"steun De Vijfhoek".

Voor het meinummer van De Vijfhoek zijn teksten en aankondigingen welkom tot uiterlijk 12 april.

Secretariaat: het secretariaat van De Markten is open van maandag tot donderdag van 9 tot 20u en op vrijdag van 9 tot 17u. Het secretariaat is ook open op zaterdag van 9 tot 13u, behalve tijdens de schoolvakanties. Tijdens de paasvakantie is het secretariaat open van maandag tot vrijdag van 9 tot 17u en gesloten op maandag 25 april.

EXTREME DROITE

**NON
MERCII**

ACTION POUR QUE VIVE BRUXELLES • ACTIE VOOR EEN LEEFBAAR BRUSSEL

ENTREEM RECHTS

**NEE
BEDANKT**

ACTION POUR QUE VIVE BRUXELLES • ACTIE VOOR EEN LEEFBAAR BRUSSEL